



# TŘI OTÁZKY PRO POROTCE

Protože je Voskovcova Sázava soutěžní divadelní přehlídkou, neodmyslitelně k ní patří také porota, která jednotlivá představení shlédne, zhodnotí a v samotném závěru ocení nejlepší herecké i pěvecké výkony, ale také další kategorie, tvořící nezbytné a důležité součásti každé inscenace.

Předsedou poroty je herec, režisér, pedagog, dramaturg i dramatik, Václav Veselý, který měl příležitost si tuto zodpovědnou funkci vyzkoušet již v loňském roce. Ani Oldřich Randula, herec a člen Divadelního souboru Jiřího Voskovce, nejde do neznámého. V porotě Voskovcova Sázavy zasedne letos potřetí. Naopak zcela novou tvář v porotcovském triu je Luboš Hombré Děťátkovský, sázavský rodák a muzikant, který se nebál přijmout náročnou výzvu.

Každému porotci jsme hned na úvod položili tři otázky. Jak se s nimi vypořádali?



## Václav Veselý

### Jak nyní, s ročním odstupem, vzpomínáš na svou první zkušenost v porotě Voskovcova Sázavy?

Byla to milá páteční setkávání v přátelské atmosféře. Ještě jednou děkuji za pozvání a důvěru, které se mi dostalo i v letošním roce. Shrnu bych to těmito slovy: Příjemný divadelní podzim hrající barvami různých představení a her, nadšením herců a potleskem diváků – servírováno do hlediště pátek co pátek. Změť pocitů, emocí, nastavených zrcadel, smíchu i dojetí, a po zatažení opony vkřádající se myšlenky a otázky, které zůstávaly tu chvíli, tu déle v hlavě, aby se pak rozplynuly v hřejivý pocit uspokojení, radosti a štěstí...

### Líbí se Ti letošní skladba představení?

Těším se na každé z nich. Letošní divadelní menu je plné lahůdek – od klasiky v podobě inscenace Její pastorkyňa, naplněné

láskou, žárlivostí, touhou a nenávisť, Nemrtvé nevěsty podle předlohy filmu Tima Burtona, přes kabaretní vystoupení od Náplavky z Lysé nad Labem a kočovného Ad Hocu, po známé tituly Cesta kolem světa za 80 dní či Pana Kaplana, co má třídu rád. Jako přídavek hra od dobronínských Zmatkařů a pro děti dezerty v podobě Popelky a Červené karkulky. Očekávám skutečné divadelní pochutnání.

### Dokážeš popsat, jak by vypadal svět, ve kterém by divadlo neexistovalo?

Vypadal by asi jako svět těch, kterým je divadlo ukradené, pro něž je nezajímavé, je jen pro „intoše“, nudné, složité... cizí. Byl by to velice chudý svět. Svět bez iluzí, fantazie, radosti, pochopení, prozření, uvědomění. Svět ochuzený o všechny ty pocity, které prožívají herci, režiséři, umělci a jejich diváci, konzumenti kultury, symbolu národních identit.



## Oldřich Randula

### Jak bys sám sebe, jakožto porotce, popsal? Jaký jsi?

Obecně jsem rád hodný, milý, rád chválím a oceňuji. Na všem a na všech se snažím najít něco pozitivního, umím ale i poukázat na věci, které mi nesedí, nelíbí se mi nebo je nechápu. Velmi intenzivně se všemi účinkujícími prožívám celé představení, jako bych hrál s nimi, takže cítím bolest každé chybičky, trapas „palmy“ i dojetí při potlesku na otevřené scéně, a tak je každé představení pro mě velmi vyčerpávající (smích). K nedostatkům bývám shovívavý, co mě ale spolehlivě rozcílí je neskromnost.

### Co je pro Tebe na hodnocení jednotlivých představení nejtěžší?

Vždycky se mi těžko podává „konstruktivní zpětná vazba“, jiným slovem „kritika“. Věřím totiž tomu, že posláním poroty na podobných přehlídkách je amatérské soubory povzbuzovat, poukazovat na to, co se jim povedlo a v čem jsou dobří, ocenit ten čas a energii do představení vložené. A ano, snažím se soubory i upozorňovat na slabá místa nebo poukazovat, z pohledu „zasvěceného diváka“, na možnosti vylepšení, dalšího zamyšlení se apod. Jen vnitřně bojuji tam, kde jde vyložené o přešlap - když si soubor vezme příliš velké sousto nebo něco zcela neuvážlivě či v něčem „ujede“. Ale považuji za fér je upozornit i na takové aspekty, jen se vždy snažím to trochu „dárkově zabalit“. Pokud přede mnou ale sedí někdo, kdo něco „zvorál“ a ještě je arogantní, pak se s dárkovou taškou ani neobtěžuji (smích).

### Jak myslíš, že by vypadal svět, ve kterém by žádné divadlo nebylo?

Tohle je moc hezká otázka. A dlouho jsem přemýšlel, jak odpovědět. Já si myslím, že by nás zachvátila příšerná nuda. Protože divadlem je v podstatě všechno, u čeho jsme diváky a kde nás někdo jiný baví a rozptyluje tím, že něco předvádí - a sami si představte, co všechno se za tím skrývá (sport, filmy, televize, pouliční umělci, cirkus...). A proto si myslím, že svět bez divadla nehrozí, že lidi si vždycky najdou způsob - jedni, jak dělat představení, a druzí, jak se na ně dívat.



## Luboš Hombré Děťátkovský

### Jak jsi dosud vnímal Voskovcova Sázavu?

Když jsem jako totální mladoch chvíli s ochotníky hrál, tak mě ani ve snu nenapadlo, že ta partička „velkých dětí“ udělá něco tak velkého a zároveň dlouhodobého. Nikdy nebylo moc běžné dělat něco zdarma pro ostatní ve svém volném čase. A v této šíři už to dle mého navíc přestává být o tom koníčku, který mají ochotníci rádi, ale začíná nesmlouvavá a závazná práce, která se promění v břemeno. To břemeno sice není vak se zlaťáky, ale dozajista udělalo soubor pevnější v kramflecích, viditelnější a oblíbenější. Takže já vnímám Voskovcova Sázavu jako oběť jedné veselé party pro veřejnost. Jako rozmotání takové Ariadniny nitě, která jejich spoluobčany každý podzimní pátek vyvede z nudy a přivede k divadlu. Jelikož jsou představení hojně navštěvovaná, tak lze konstatovat, že se jim to daří nadmíru. Osobně se nemohu chlubit, že bych byl pravidelným návštěvníkem všech představení, ale snažím se jich z každé přehlídky pár vybrat a ty navštívit. A protože mám letos tu čest dělat porotce, tak se mohu těšit na všechna představení bez výmluv na nedostatek času.

### Jak si představuješ své působení v porotě? Na co se těšíš, z čeho máš naopak obavy?

Každý porotce je ve výsledku tak nějak za pitomce. Za chytrolína. Obávám se, abych špatně formulovanou větou nezkalil někomu radost z jeho práce. V divadle existují rozměry, které nelze měřit.

Musí se vycítit. Sice ctím více úsilí než samotný výsledek, ale také aforisticky říkám: „Když nebude herec plácát, zatleská divák.“ Takže ke každé patě potřebuji i tu hlavu. I když jsem v porotě kvůli muzice, nehodlám bazírovat na technickém provedení. Zaměřím se na to, zda jsou hudební pasáže přirozeným prvkem hry, zda ji někde posouvají a zda nenarušují či neboří celkový plán a téma. Vítám civilní projev a těším se na autorské kousky. Profesionální divadla jsou dozajista skvělá, ale z toho vzhlížení začne časem bolet za krkem. U ochotníků se mohu dívat zpříma na „TO NĚCO“ co už profici ze svého projevu dávno vytěsnili.

### Dokážeš si představit svět, ve kterém by divadlo nebylo? Jak by vypadal?

Obecně náš svět je jedno velké divadlo. Svět, který znamená prkna. Tak jako v divadle či filmu bývá jeden režisér a jeden scenárista a spousta herců a komparsu, kteří plní představy jiných, tak i v životě jsme většinou ti herci, co mají v rodině i v práci svého režiséra a scenáristu. Můžeme si myslet, jak jsme svobodní a jak si děláme co chceme, ale popravdě jsou naše životy napsány už jak se narodíme a v průběhu jsou další dráhy velmi čitelné. Divadlo jako takové nedělá nic menšího, než že zapomnitlivému publiku opakuje obrazy tohoto světa. Se vši krásou i hnusem. A způsob, jakým to udělá, může být nudný i burcuující, může vás rozesmát, rozplakat (častěji smíchy), ale také rozpřemýšlet. Prostě si s divákem může hrát dle libosti a zručnosti.

Takže ne, nedovedu si DIVADLO SVĚT představit bez představení.